

Kázeň z ev. večerných Služieb Božích v Bratislave (Zborová sieň, Legionárska 6),
29.11.2022, 18.00 h, UT po 1.adventnej nedeli; ES 26, 27, 431; čít. text: Ž 113, 1-9

Žalm 113, 2: „*Nech je velebené meno Hospodina odteraz až naveky!*“ (Slov. ekumenický preklad)

Milí bratia a milé sestry!

Adventom začína aj nový cirkevný rok. Mnohí ľudia si na začiatku nového roka dávajú dobré predsavzatia. Takže aj **na začiatku cirkevného roka sa môžeme rozhodnúť pre niečo dobré.**

Na internete (FB ECAV) bolo publikovaných 10 predsavzatí na Advent – 10 duchovných impulzov:

1. **Dôveruj!** – Boh ťa neustále počúva.
2. **Hľadaj** Boha a blízkych v Tvojom živote.
3. **Bud' štedrý** a zdieľaj s inými svoj čas a radosť.
4. **Zmier sa** s Bohom, ale i s blízkym.
5. **Zlad'** svoje skutky s myšlienkami.
6. **Miluj iných** cez jednoduché a milé prejavy.
7. **Bud' vďačný Bohu** za každé Jeho požehnanie.
8. **Rozprávaj** o Bohu a nehanbi sa za Neho.
9. **Bud' svetlom** radosti pre iných, aby si svietil svetlu.
10. **Modli sa** a venuj Bohu svoj čas. (Prevzaté z verim.sk)

Keby sme ich chceli zhrnúť do jedinej vety, môžeme povedať: „Odteraz nech celý môj život chváli Boha.“

Alebo – vyjadrené slovami Žalmu 113, 2: „**Nech je velebené meno Hospodina odteraz až naveky!**“

Na 1. adventnú nedeľu nám znelo evanjelium, ako Pán Ježiš vchádzal do Jeruzalema na oslovi. Zástupy Ho vtedy oslavovali volajúc: „*Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!*“ (Matúš 21, 10b) Mysleli si: odteraz bude Ježiš vládnuť ako kráľ a my Ho chceme vždy oslavovať. Ich jasot však rýchlo utíchol. Väčšina z nich nechcela mať nič spoločné s kráľom, ktorý bol už o niekoľko dní odsúdený na smrť. Mnohí sa tiež nechali prehovoriť – tkp. preladiť židovskými vodcami. Čoskoro väčšina verila, že Ježiš je náboženský podvodník.

Bratia a sestry, my však **chceme Pána Ježiša naďalej chváliť.** **Nechceme s velebením Jeho mena prestať len preto, že bol slabý a zomrel na kríži. Nechceme prestať oslavovať nášho Pána ani preto, že dnes vidíme len málo z Jeho moci. Ani preto, že mnohí, ktorí sú v očiach sveta pokladaní za mocných a múdrych, Pánom Ježišom opovrhujú. Nechceme prestať velebiť Ježiša ani preto, že väčšina ľudí okolo nás v súčasnosti o ňom nechce vedieť a Ježiš im je ľahostajný. Držíme sa Božieho slova: „Nech je velebené meno Hospodina odteraz až naveky!“ Celý náš život má byť a zostať oslavou nášho**

Pána. To platí odteraz – nielen pre náš život na zemi, ale aj pre večný život.

V 132. žalme je uvedený Hospodinov sľub Dávidovi, že na trón posadí jedného z plodu jeho života (v. 11) a že Dávidovo potomstvo dostane vládu naveky (v. 12). Mnohí Dávidovi potomkovia vládli v Jeruzaleme, ale vždy len niekoľko rokov. Izraelský ľud však na Boží sľub nezabudol. Ľudia naďalej čakali na jediného výnimočného potomka, „Syna Dávidovho“.

Mnohí proroci hlásali v mene Božom: Syn Dávidov ešte len príde! Splnenie tohto zaslúbenia pripomínali aj vtedy, keď v Jeruzaleme už nebol nikto, kto by mohol byť kráľom.

Potom **prišiel na svet Ježiš.** So svojimi učeníkmi prechádzal krajinou. Kázal a robil zázraky. Jeho učeníci boli presvedčení: to musí byť On – Syn Dávidov! A všimli si to aj mnohí ďalší ľudia. Potom Ježiš vošiel do Jeruzalema na oslovi. Jeho učeníci a mnohí ďalší ľudia Ho oslavovali: **„Hosana Synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!“** Sú to dávne slová zo Žalmu 118, 26a. Tieto slová žalmu ohlasovali aj príchod Syna Dávidovho.

Áno, **Ježiš je skutočne zaslúbený Syn Dávidov.** Prišiel do Jeruzalema, aby sa tam ujal svojej kráľovskej hodnosti, nie však so zlatou korunou, nie na tróne, ale s trňovou korunou na kríži. O niekoľko dní po vstupe do Jeruzalema zomrel. A opäť o niekoľko dní Ho Boh vzkriesil z mŕtvych. Tým sa začala kráľovská vláda, ktorá trvá dodnes. Bude pokračovať až do konca sveta – až naveky. Na konci sveta sa Syn Dávidov zjaví s veľkou slávou. Vtedy všetci ľudia spoznajú, že On je večný kráľ – Syn Dávidov a zároveň Boží Syn.

Biblia nám to ukazuje už teraz. **Veríme Božiemu slovu. Preto chceme Pána Ježiša oslavovať,** ako kedysi zástupy: *„Hosana Synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!“*

Benjamin Schmolck to v piesni, ktorá sa pod č. 25 nachádza v Evanjelickom spevníku, vyspieval takto: „Sláva Bohu! Kriste náš, vítame Ťa, Tvoje deti, spásu svetú prinášaš, my sme hriešni, Ty si svätý! Príd', Pán očakávaný, srdečne buď vítaný! Sláva Ti buď, Pane náš, spolu s Tebou bývať chceme, Ty nám radosť prinášaš, za ktorú Ti ďakujeme. K dielu svojmu pozývaš; povzbud' k službe, kraľuj v nás!“ (ES 25, 2 . 4) Amen.

*Použitím myšlienok Matthiasa Kriesera: **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár***